

været fulgt siden lovens ikrafttræden, — at værftsarbejde, der uden at henhøre under skibstjenesten udføres om bord på skibe, ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 4, nr. 3, og følgelig hører under arbejdstilsynet. Ordet „værftsarbejde“ skal forstås i vid betydning som omfattende alt sådant arbejde, som normalt udføres på skibsværfter, i første række ved nybygninger. Tilføjeisen omfatter derfor også forskellige reparationsarbejder, uanset om de i de konkrete tilfælde ikke udføres af et værft, eller når skibet ligger ved kaj, når de dog kan henføres til værftsarbejde i den nævnte betydning.

ad nr. 4. Ifølge bemærkningerne til den gældende § 1, stk. 5 (Rigsdagstidende 1951-52, Tillæg A, sp. 2746) hævde bestemmelsen til formål at udtrykke, at arbejde, der udføres under militærtjeneste, ikke umiddelbart skulle være omfattet af loven. Dette er imidlertid ikke kommet tilstrækkelig tydeligt frem i lovteksten, der udtaler, at militærtjeneste omfattes af loven i det omfang, tjenesten ikke udtrykkelig undtages derfra. Ændringsforslaget tilsigter derfor at tydeliggøre forsvarets stilling til arbejderbeskyttelseslovgivningen.

ad nr. 5. Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 22 til § 17, stk. 2 og 3, hvortil henvises.

ad nr. 6. I forbindelse med forslag nr. 14 til § 13, stk. 1, nr. 11, om indførelse af en pligt for arbejderne til at anvende særligt arbejdstøj, og forslag nr. 17 og nr. 36 om henførelse af bestemmelserne i § 13, stk. 1, nr. 21 om personlige beskyttelsesmidler til § 28, foreslås det at udvide arbejderne og arbejdernes sikkerhedsrepræsentanternes ansvar for overholdelse af loven til også at omfatte § 13, nr. 11 om særligt arbejdstøj, medens henvisningen til nr. 21 udgår. Der henvises til bemærkningerne til de nævnte forslag.

ad nr. 7. Forslaget tilsigter at tydeliggøre, at arbejderne er ansvarlige for overholdelse af bestemmelser om beskyttelse mod bedriftsfarer, hvad enten de indeholdes i loven eller i administrative bestemmelser udstedt med hjemmel i denne, eller i bestemmelser udstedt i henhold til fabrikløven af 29. april 1913 og opretholdt ved lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 77, stk. 10, der ved forslag nr. 74 bliver stk. 2.

ad nr. 8. Forslaget er en konsekvens af forslag nr. 37 om indsættelse af nyt stk. 3 i § 28.

ad nr. 9. Hovedparten af den daglige administration på det centrale plan inden for arbejderbeskyttelseslovgivningen varetages af direktoratet for arbejdstilsynet. Men der er dog i de gældende arbejderbeskyttelseslove tillagt ministeren beføjelse til at dispensere fra bestemmelserne i lovens afsnit II om bedriftsfare (om arbejdspladsernes indretning

m. v.) og fra bestemmelserne om søn- og helligdagsfrihed, inden for hvilke områder ministeriet efter indhentet udtalelse fra arbejdsrådet og direktoratet for arbejdstilsynet træffer afgørelse i et ikke ubetydeligt antal sager.

Administrationsudvalget af 1960 har i sin 2. betænkning (kap. V. 6, s. 20) med henvisning hertil foreslået, at det overlades direktoratet at træffe afgørelse i sådanne sager under rekurs til ministeren.

For så vidt angår bestemmelserne om bedriftsfare, vil der som hovedregel være tale om sager af ret enkel karakter — eksempelvis spørgsmål om afvigelse fra mindstekravet om loftshøjde —, for afgørelsen af hvilke der i årenes løb under arbejdsrådets medvirken har dannet sig en fast praksis.

For så vidt angår sagerne vedrørende søn- og helligdagsdispensation, har arbejdsrådet givet udtryk for den opfattelse, at der her ofte vil være tale om sager af mere vidtrækkende betydning og af mere kompliceret og fra tilfælde til tilfælde varierende karakter, hvorfor arbejdsrådet finder, at afgørelsen af disse sager bør forblive hos ministeren. Dette synspunkt har ministeriet ment at måtte acceptere.

§ 12 foreslås herefter ændret således, at der ved stk. 2, 1. pkt., tillægges direktøren for arbejdstilsynet kompetence til at dispensere fra kravene i lovens afsnit II, hvorved bemærkes, at direktoratets afgørelse i medfør af den almindelige rekursbestemmelse i lovens § 56, stk. 2, kan indbringes for arbejdsministeren, der skal give arbejdsrådet adgang til at udtale sig om sagen.

I stk. 2, 2. pkt. fastsættes en adgang for direktøren til at dispensere fra regulativer og forskrifter udstedt i henhold til §§ 10, 15, 28 og 29, dog kun i overensstemmelse med, hvad der nærmere fastsættes herom i de enkelte regulativer og forskrifter. For så vidt angår allerede gældende regulativer og forskrifter, der ikke indeholder dispensationsbestemmelser, vil direktøren kunne meddele dispensation i medfør af § 12, stk. 2, 1. pkt.

For ikke at afskære ministeren fra den adgang, han efter gældende lov har til, hvor særlige forhold måtte foreligge, at tilstede lempelser i de i afsnit II indeholdte bestemmelser og de i medfør heraf udfærdigede forskrifter, har man ved siden af direktørens dispensationskompetence ved § 12, stk. 1, opretholdt ministerens kompetence til at fravige loven. Denne beføjelse vil især kunne have betydning som hjemmel til at tillemppe den danske lovgivning til de krav, der f. eks. med hensyn til mærkning af maskineri og lign. kan forventes i konsekvens af ønskerne om koordinering og standardisering af maskinbeskyttelsesreglerne inden for de europæiske markedsområder.